

N:o 305.

Af Herr Aug. Danielsson: Angående åtgärders vidtagande till förekommande af spanmålsbrist i rikets nordliga län.

I en tid, då snart sagdt allas omtanke är fästad på den inom landet rådande mindre gynsamma ekonomiska ställningen, ej allenast i finansielt hänseende, utan äfven ock fastmer i afseende på frågan, hvarmed skola vi lifnära oss? hvilken fråga isynnerhet gäller dem, som bebo de nordliga länen, hvilka under loppet af sex år drabbats och ännu hotas af svår missväxt, torde det vara ursäktligt om något försök göres, att, om möjligt, söka förekomma en nöd, som i alla afseenden måste afhjelpas, äfven med de största upoffringar från Statens sida.

Dessa län, som under åtta månader af året äro utestängda från all kommunikation med den öfriga delen af riket, lemnas, som man säger, åt sitt öde, då missväxt inträffar, nemligen åt det hårda ödet, att många dess innebyggare lida icke allenast hungersnöd, utan äfven duka under för hungersdöd. Med tacksamhet må erkännas, att såväl Staten, som den enskildes, aldrig tröttnande, välgörenhet frikostigt kommit de lidande till hjälp med penningbidrag, men hvad gör människan med penningar då matvaror saknas och, om de äfven finnas till någon ringa del hos den enskilde, äro uppdrifna till så höga priser, att ett ringa mått erhålles för en ganska dryg penning.

Man frågar därför: finnes ingen utväg för Staten, att med ringare upoffring, än hitintills, bereda dessa nordliga läns innevånare hjälp under mindre gynsamma år och aldra helst, då missväxt inträffar? Enligt mitt förmenande, kan denna fråga tryggt bevaras med *ja*; och jag vill söka gifva skäl för detta mitt påstående.

Inom dessa län finnas nemligen en mängd krono-magasiner, som år ifrån år stå tomma och obegagnade. Om i dessa, på Statens bekostnad, magasinrades spanmålsförråder till så stort belopp, som hvarje magasin, utan fara för förskämning, kan inrymma, kunde allmogen uuder vintermånaderna köpa sitt behof, utan att Staten derigenom skulle förlora, ty priset behöfde icke sättas så lågt, att förlust kunde uppkomma, utan kunde tvärtom mången gång en skälig vinst derigenom uppstå, och befolkningen framför allt beredas trygghet, att, såvidt medel stod den till buds, brödföda alltid finnes att tillgå.

Fyllandet af dessa magasin kunde väl beredas, dels genom spanmål från Kronans förråder i södra delen af landet, dels genom uppköp under de tider, då

spanmålen i södra orterna vore i lågt pris och kunde för sådana uppköp användas en del af de medel, som äro ställda till Kongl. Maj:ts disposition för afhjelpande af påkommande hungersnöd.

Som jag nogsamt inser, att detta mitt förslag icke är så fullständigt som det borde vara och som jag önskade kunna framställa detsamma, tager jag mig friheten föreslå,

det Riksdagen ville i underdånighet hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta utröna huru och på hvad sätt det af mig här ofvan påpekade ändamålet bäst och lämpligast kunde vinnas; samt att Kongl. Maj:t derefter täcktes till Riksdagen inkomma med nådigt förslag, om sättet för fyllande af Kronans magasin i de nordliga länen, medan sjöfarten ännu är öppen, och för spanmåleus utlemnande till befolkningen på billigaste och lämpligaste vilkor.

Stockholm den 27 Januari 1868.

Aug. Danielsson.

N:o 306.

Af Herr Aug. Danielsson: Angående anslags beviljande till beredande af arbetsförtjenst för den nödlidande delen af befolkningen i Norrbottens län.

Lika med de öfriga norra provinserna har Norrbottens län under förlidet år varit hemsökt af svår missväxt, efter att under de fem föregående åren endast erhållit svaga skördar. Den hufvudsakliga orsaken till dessa ofta återkommande missväxter, äro de vidsträckta sankta trakter, som omgifva den odlade jorden och som bibehålla den djupt nedträngande kälen, ofta nog hela sommaren, och hvarföre vid de tillfällen, då fjellvindarna afkyla luften, dessa kalla sankta trakter draga till sig den ringa återstoden af värme, och sålunda orsaka frost. Det är endast genom de sankta trakternas fullständiga afdikning, som detta onda kan afhjelpas, och erfarenheten har redan ådagalagdt, att afdikade trakter mindre ofta lida af frostskador. Jordbrukaren inser äfven numera behovet af afdikningar, och mycket har i den vägen blifvit gjordt under de sednare åren, men för fullständig afdikning af de ovanligt vidsträckta sankta markerna erfordras stora kostnader och långt mera än hvad hemmansegarne nu kunna åstadkomma, i anseende till det utblottade tillstånd, hvaruti de befinna sig genom sex års svaga skördar och missväxt. Det är